

Stichting Help Christenen in Syrië

Postbus: 40088

7504 RB Enschede

www.helpchristeneninsyrie.nl

info@helpchristeneninsyrie.nl

Werkbezoek Tur-Abdin (zuidoost Turkije)

5 t/m 11 september 2013

Syrische christenen een vergeten groep...

Inhoud

Inleiding	3
1. Syrische Christenen	4
1.1 In Syrië	4
2. Christelijke vluchtelingen	7
2.1 Omstandigheden	7
2.2 Conclusie	10
3. Aanbevelingen	11

Inleiding

De al meer dan 2,5 jaar durende burgeroorlog in Syrië komt maar niet tot een einde. Wat eerst als een vreedzame demonstratie tegen het Ba'ath regime van Al-Assad begon werd met harde hand neergeslagen en had vervolgens een ommekeer veroorzaakt dat het begin van een burgeroorlog inluidde. Burgers die politieke hervormingen eisten in Syrië zagen geen uitweg meer en begonnen een gewapende strijd tegen het leger van Assad. Wat eerst op een gewonnen strijd leek waarbij het Vrije Syrische Leger (FSA) grote delen van het land had veroverd en de overwinning in het vizier leek, bleek toch een bedrog te zijn. Het leger van Assad heeft zich met hulp vanuit het buitenland terug gevochten. Hezbollah en adviseurs vanuit Iran hebben Assad een steun in de rug gegeven waardoor hij grote delen van het land heeft heroverd. Het Vrije Syrische Leger probeert desondanks voet bij stuk te houden ondanks het tekort aan munitie en geavanceerde wapens.

De burgeroorlog in Syrië heeft tot op de dag van vandaag aan meer dan 120.000 Syriërs het leven gekost. Sinds decennia heeft zich geen humanitaire ramp van deze proportie voorgedaan waarbij zoveel onschuldige burgers het leven hebben gelaten. Mensenrechten worden door alle betrokken partijen geschonden. Honderden splintergroeperingen zijn ontstaan die hun eigen belangen dienen. Dit is allemaal het resultaat van wat ooit als een vreedzame demonstratie begonnen was.

Op dit moment krijgen bepaalde groeperingen zoals Jabhat Al-Nusra (een tak van Al-Qaeda) en ISIL/ISIS (Islamitische Staat van Irak en Levant) zowel materiële als immateriële steun vanuit het buitenland. Tevens hebben leiders van verschillende pro-islamitische militias die geaffilieerd zijn met Al-Qaeda een fusie tot stand gebracht met als doel een islamitische staat in delen van Syrië op te richten waar de sharia wetgeving als leidraad wordt gehanteerd. Milities die salafistische jihadisme als leidraad hanteren om zo hun acties te verantwoorden worden door landen als Saoedi Arabië, Qatar en Turkije gesteund om een breder islamitische regio te creëren waarbij zij hun invloed in de regio kunnen versterken. Echter deze groeperingen zijn een bedreiging voor de hele regio. Christenen worden in hun bestaan bedreigd omdat ze een andere religie aanhouden wat niet overeenkomt met het salafisme. De ontwikkelingen in Syrië hebben zich geëvolueerd tot een oorlog tussen soennieten en sjiieten/alevieten, waarbij elke groepering steun heeft van een internationale macht, behalve de christenen. Er zijn sinds de burgeroorlog begonnen is tal van incidenten geweest waar christenen zijn bedreigd, gediscrimineerd, bestolen, verkracht en zelfs ontvoerd.

Om meer inzicht te krijgen in de situatie van de Syrische christenen in Syrië en de christelijke Syrische vluchtelingen in zuidoost Turkije hebben wij, Stichting Help Christenen in Syrië, een werkbezoek naar zuidoost Turkije gebracht om de vluchtelingen op te sporen en te ondervragen. Van 6 september 2013 t/m 11 september 2013 hebben wij zuidoost Turkije bezocht en met tientallen vluchtelingen gesproken. Daarnaast hebben we zittingen gehad met de plaatselijke bisschoppen van de kloosters Mor Gabriel en Dayro d'Zahfaran om vanuit hun perspectief de situatie te vernemen.

1. Syrische Christenen

1.1 In Syrië

Om een beter beeld te krijgen van wat er zich in Syrië afspeelt, is het goed om een inzicht te krijgen in de verschillende etnische groepen die daar leven. Syrië kent, zoals zijn buurlanden, een zeer diverse bevolkingssamenstelling:

Etnische/Religieuze Minderheid	Aantal	Bevolkingsaandeel in %
Totaal Syriërs	23,4 miljoen	90% (etnisch Arabisch)
Alevieten	2,7 miljoen	12% (etnische Arabieren)
Christenen	2,6 miljoen	10% (etnische Arabieren, Armeniërs, Assyriërs, Grieken)
Druzen	800 duizend	3% (etnische Arabieren)
Koerden	2,3 miljoen	9% (met name soennieten, enkele jezidi's)
Palestijnen	400 duizend	1,5% (etnische Arabieren, veelal soennieten)
Sjiïeten	270 duizend	1% (etnische Arabieren)
Turkmenen	1,5 miljoen	6% (veelal soennieten)
Tsjerkessen	150 duizend	0,5% (veelal soennieten)

(Bron: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/sy.html>).

de Syrische samenleving is zowel etnisch als religieus een zeer diverse en complexe gemeenschap. Na de ineenstorting van de centrale regering is de diversiteit en verschillende belangen mede oorzaak geworden aan de lange burgeroorlog waarin het land momenteel in verkeerdt. De burgeroorlog heeft volgens de laatste cijfers van de VN meer dan 6 miljoen mensen ontheemd. Twee miljoen zitten in het buitenland en 4 miljoen zijn in Syrië door de gevechten tussen regeringstroepen en opstandelingen ontheemd.

Door middel van dit verslag willen wij als, Stichting Help Christenen in Syrië, de tot nog toe onderbelichte situatie van de christelijke Syrische vluchtelingen onder de aandacht brengen. Het gaat hier ook alleen om de vluchtelingen in zuidoost Turkije. Het gebied wat in het Assyrisch 'Tur Abdin' wordt genoemd. Als stichting bereiken ons namelijk vele signalen dat christenen worden geïntimideerd en gediscrimineerd, enkel omdat ze een andere religie aanhouden en zich niet willen bekeren tot de islam. Dit gebeurt voornamelijk in gebieden waar Al-Qaeda groeperingen het momenteel voor het zeggen hebben. Naast de gevolgen van de burgeroorlog die voor alle Syriërs gelden, schijnen verschillende groeperingen gebruik te willen maken van de situatie om Syrië van christenen te zuiveren. Men kan momenteel spreken van een leegloop van christenen uit Syrië waarbij ongeveer 40% het land al is uit gevlucht. Het grootste gedeelte is naar Libanon, Turkije en Europa gevlucht.

Een simpele rekensom toont meteen hoe drastisch de demografische samenstelling van Syrië verandert. Gezien het feit dat er op dit moment geen officiële statistieken gemaakt kunnen worden gaan we uit van berichtgeving en cijfers van de UNHCR.

		Moslams	Christenen
Totale bevolking	26 miljoen	90%	10%
	aantal x miljoen	23,4	2,6
Gevlucht	2 miljoen	21,4	
Gevlucht	40% christenen		1,56
Bevolking nu	22,96 miljoen		
Nieuwe situatie		93,2%	6,8%

Uit deze berekening valt op te maken dat iedereen lijdt onder de oorlog die momenteel in Syrië woedt. Echter gezien de zwakke positie van de christenen in Syrië worden zij onevenredig hard getroffen. De nieuwe demografische samenstelling zou op dit moment betekenen dat Syrië een groot deel van haar culturele diversiteit is kwijtgeraakt. De christelijke gemeenschap is in zeer korte tijd van 10% van de Syrische maatschappij geslonken naar 6,8%. Dit baart zorgen. Hoewel aanvankelijk de revolutie in Syrië een strijd voor vrijheid en een bevrijding voor christenen leek, blijken de gevolgen vergelijkbaar met die van de christenen in Irak na de oorlog van 2003. Onderdrukking in eigen land en massale vlucht naar de diaspora.

De rampzalige gevolgen van de oorlog voor christenen in Irak heeft ons in ieder geval geleerd dat het beleid ten opzichte van de christenen in Syrië een andere benadering vergt. Het idee dat door te werken aan een algehele oplossing voor Syrië de minderheden ook worden gered is nu wel achterhaald. Totdat een totale oplossing namelijk bereikt is zullen er geen minderheden meer zijn.

Zouden de christenen in Syrië aan hun lot worden overgelaten dan zal in de hevige strijd tussen soennieten en sjiieten het christendom binnen een aantal jaren uit Syrië verdwijnen. Een oorlog waar christenen vanaf de eerste dag al geen deel uit van wilden maken.

Ik ben door een kogel in mijn been geraakt, ik heb 10 dagen in het ziekenhuis van Aleppo gelegen. Na mijn opname ben ik voor een maand naar huis teruggekeerd en toen zag ik geen uitweg om terug te keren. Zowel het regime als de oppositie zochten mij.

We noemen ze de aanhangers van Al Qaeda, ze maken mensen bang en iedereen die ze tegen komt wordt onthoofd. Ze zijn niet barmhartig, als ze weten dat je christen bent wordt je vermoord.

Het leven is erg moeilijk geworden. We hebben dagelijks maar 1 uur elektriciteit, water komt maar even om de 3 dagen, er is bijna geen drinkwater meer. Gas is er niet, en als het er is, is het zeer prijzig.

Wij waren bang dat onze dochters ontvoerd zouden worden of iets ergs mee zou gebeuren. We hebben het huis verkocht en zijn 6 maanden geleden naar Turkije gevlucht. We verbleven eerst 20 dagen in Istanbul, waarna we terug zijn gekeerd in Midyat.

We hebben vele verschrikkelijke situaties meegemaakt, Mijn leraar is op school voor onze ogen vermoord. We zijn heel bang geworden, we konden er niet meer tegen. Toen hebben we besloten om te vluchten

2. Christelijke vluchtelingen

De onduidelijkheid en magere berichtgeving over Syrische christelijke vluchtelingen was voor Stichting Help Christenen in Syrië (HCS) aanleiding om een werkbezoek te brengen aan het grensgebied met Syrië in zuidoost Turkije. Het doel was de situatie van de Syrische christelijke vluchtelingen in zuidoost Turkije in kaart te brengen. Het merendeel van de Syrische christenen is naar Libanon, Turkije, noord Irak en Jordanië gevlucht. En dan hebben we het nog niet over degene die al in Europa en Amerika zijn aangekomen.

2.1 Omstandigheden

Dag 1: vrijdag 6 september

Een delegatie van HCS van 4 personen vertrok op 5 september richting zuidoost Turkije. Op 6 september zijn wij op vliegveld Batman (Turkije) aangekomen en zijn vervolgens direct naar de oudste klooster ter wereld, de Syrische-orthodoxe klooster Mor Gabriel in het zuidoosten van Turkije doorgereden. Bisschop Mor Samuel Aktas ontving ons hartelijk. De bisschop gaf aan dat de Syrische vluchtelingen zijn volle aandacht hadden, maar dat het probleem te groot is voor zijn kerk. De Syrisch-orthodoxe kerk heeft meer dan 2 jaar sinds de burgeroorlog in Syrië de christelijke vluchtelingen in kerken en kloosters opgevangen. Echter de financiële middelen ontbraken om hun taak voort te zetten. Er kwam sporadisch geld van families in Europa en elders. Dit was verre van genoeg om meer dan honderd families op te nemen in de kerken. De kerk was gedwongen de vluchtelingen weg te sturen en de Turkse regering te vragen een vluchtelingenkamp voor de christenen op te zetten. Op dit moment worden op enkele vluchtelingen na geen vluchtelingen meer in de kerken opgenomen. De bisschop heeft daarnaast eigen grond, dat behoort tot het klooster Mor Abrohom in de stad Midyat beschikbaar gesteld voor het vluchtelingenkamp. De Turkse regering heeft dat voorstel aangenomen en een vluchtelingenkamp gebouwd voor 6000 moslims en 4000 christelijke vluchtelingen. De bisschop hamerde ook op de conflicten van zijn bisdom met de Turkse regering over de eigendommen van het klooster, het ontbreken van godsdienstvrijheid, het verbod te onderwijzen in het Suryoyo (Assyrisch) en het belemmeren van renovaties van de Syrisch-orthodoxe kerken.

Van hieruit vertrokken wij naar het dorp Miden. Miden is het enige dorp in zuidoost Turkije die alleen uit christelijke Assyriërs (Suryoye) bestaat. Het dorp vangt op dit moment 9 Syrische christelijke families op. Ze worden ondergebracht bij de inwoners. De priester van het dorp gaf aan dat ze als dorp de nodige hulp proberen te bieden, maar dat hij vreest dat in de toekomst de stroom aan vluchtelingen zal toenemen. Dan staat hij machteloos.

De reis vervolgde naar de stad Idil (± 25.000 inwoners). De stad Idil was gesticht door christelijke Assyriërs (Suryoyo). Op dit moment verblijven nog maar 15 Assyrische (Suryoyo) families. In de kerk troffen wij 6 christelijke families waarvan een familie net een dag voor ons aankomst was aangekomen. Het onderhoud van de kerk en de hulp aan de vluchtelingen is mogelijk door donaties van Assyriërs die Idil in de jaren 80 waren gevlucht.

Dag 2: zaterdag 7 september

Vroeg in de ochtend vertrokken wij richting Mardin. Een gesprek met de lokale priester stond gepland. De priester is voorzitter van een comité opgezet om hulp te bieden aan de Syrische vluchtelingen. De priester gaf aan dat bij hun ongeveer 180 christelijke Syrische vluchtelingen geregistreerd stonden. Echter velen, vertelde hij ons, laten zich niet registreren en zien Mardin als tussenstop in hun lange weg naar Europa. De Turkse overheid had eenmaal 100 Turkse lire (40 euro) per persoon beschikbaar gesteld. De priester gaf aan dat meerdere Europese christelijke organisaties hen hadden bezocht met beloftes hen te helpen, maar dat het enige wat ze tot nu hadden ontvangen een groot aantal ziekenhuisbedden waren. Ze wisten niet wat ze met de bedden aan moesten, omdat er behoefte was aan primaire levensbehoeften als onderdak en voedsel.

Hierna reisden we naar het klooster Dayr d'Zafaran waar bisschop Saliba zijn zetel heeft. Dit klooster was 900 jaar lang de zetel van de Syrische-orthodoxe patriarchaat. Het klooster speelt een belangrijke rol in de Assyrische (Suryoyo) gemeenschap. Een gesprek met de bisschop stond gepland. De bisschop gaf ook aan maandenlang rond de 60 vluchtelingen onderdak te hebben geboden, maar bij gebrek aan middelen dat niet meer kon. De bisschop hamerde op het belang de christenen in de regio op te vangen en te behouden. Zijn hoop dat de christelijke vluchtelingen zich in zuidoost Turkije definitief zouden vestigen is klein. Velen redden zich in Mardin en omgeving niet en vertrekken naar Istanbul of Izmir om vervolgens door te reizen naar Europa. Het christendom in de regio kon volgens de bisschop alleen stand houden als er steun van de christelijke wereld zou komen.

Na onze zeer interessante gesprek met bisschop Saliba vertrokken wij naar Nusaybin. De stad Nusaybin is direct gelegen aan de grens. Er is tevens een grensovergang die van Turkse zijde afgesloten is. Aan de Syrische kant in de stad Al-Qamishli wordt de grens bewaakt door Koerdische strijders. De grensovergang is overgenomen door smokkelaars die tegen een kleine vergoeding bijna alles over de grens kunnen brengen. Ondanks de gesloten grensovergang viel op dat het erg druk was bij de grens.

Weer aangekomen in de stad Midyat hebben we geprobeerd via officiële wegen een bezoek te brengen aan het vluchtelingenkamp. Ons verzoek werd om onbekende redenen afgewezen. Zoals gezegd biedt het vluchtelingenkamp opvang voor 6000 moslim vluchtelingen en 4000 christelijke vluchtelingen. Op afstand was te zien dat er een scheiding met prikkeldraad tussen beide delen was aangebracht. Uit ons gesprek met de voorzitter van de Syrisch-orthodoxe kerkraad, dhr. Yousef werd duidelijk dat er op dit moment alleen maar 3 christelijke families in het vluchtelingenkamp zitten. Vluchtelingen worden daar in tenten ondergebracht en krijgen maandelijks 90 Turkse lira per persoon om boodschappen te doen. Op onze vraag waarom christenen ondanks de scheiding niet naar het vluchtelingenkamp gaan antwoordde dhr. Yousef dat christenen nog steeds angst hebben van de moslim vluchtelingen en de Turkse overheid niet vertrouwen. Ze verblijven liever in kloosters of bij lokale christelijke families. Daar voelen zij zich veiliger. Volgens dhr. Yousef heeft dat te maken met de donkere geschiedenis van christenen met de Turkse regering. De Assyrische Genocide in 1915 waar 750000 Assyriërs door het Ottomaanse rijk werden vermoord, de verdrijving van christenen uit de regio in de jaren 70 en 80 etc. Men vertrouwt de regering simpelweg niet.

Dag 3: zondag 8 september

De delegatie reisde vandaag naar vele Assyrische (Suryoye) dorpen rondom de stad Midyat als Gernes, Kafarbe, Arbo, Aynwert, Garabe Meska, Kfarze, Bsorino, Anhil, Kafro, Badebe en Salih op zoek naar Syrische vluchtelingen. Syrische vluchtelingen hebben wij in de dorpen nauwelijks gevonden. De Syrische vluchtelingen die wij in de dorpen tegen kwamen, zaten hier omdat zij families hadden in deze dorpen. Bij hun familieleden konden zij voorlopig blijven.

Dag 4: maandag 9 september

Op het programma stond vandaag een gesprek met het comité van Midyat, dat was opgericht voor de Syrische vluchtelingen, een bezoek aan de Assyrische (Suryoyo) culturele vereniging in Midyat en meerdere interviews. Het gesprek met het comité is gevoerd met de lokale priester en een docent. Ze gaven aan dat zij een registratie van de vluchtelingen bijhielden. Ongeveer 300 christelijke vluchtelingen stonden op het lijst. De lijst verandert echter dagelijks omdat nieuwe vluchtelingen bijkomen en andere weer uit Midyat vertrekken. De schrijnende situatie van de vluchtelingen kwam weer naar voren. De vluchtelingen verblijven vaak in oude huizen, hebben geen werk en zijn volledig op het comité aangewezen. Omdat langzamerhand de reserves van vluchtelingen om in hun dagelijkse levensbehoeften te voorzien slinken, komen zij in een moeilijke situatie terecht. Zij zijn erg vatbaar voor misbruik en intimidatie. Weer werd ons duidelijk gemaakt dat zij zo niet konden doorgaan omdat de financiële middelen ontbraken. Zij probeerden de zeer schrijnende gevallen in de Assyrische (Suryoyo) culturele vereniging onder te brengen. Bij ons bezoek aan de vereniging zagen wij 7 families in 4 kamers wonen. Een onhoudbare situatie.

We hebben gehoord dat de bewakers in de VN kampen de meiden belagen en aan ze willen komen. Daarom zullen we nooit naar dat soort kampen gaan.

We hebben niks om voor te vechten. We zijn met 5 broers, de één heeft zijn oog verloren, de andere zijn been. Ik kon niet meer terug. Ik ben gevluht. Ik moest door een prikkeldraad de grens over in Turkije

2.2 Conclusie

Het werkbezoek van Stichting HCS heeft in ieder geval voor de delegatieleden een goed beeld van hoe de christelijke vluchtelingen in zuidoost Turkije leven opgeleverd.

De situatie is zorgelijk, de mensen leven in een onzekere tijd en weten niet wat ze te wachten staat. Zolang de burgeroorlog in Syrië voortduurt, zal de toestroom van vluchtelingen blijven bestaan. Vluchtelingen die zich niet in de reguliere vluchtelingenkampen van de VN durven aan te melden zullen ook geen noodhulp ontvangen en in illegaliteit verdwijnen. De verwachting is dat het aantal vluchtelingen in de toekomst zal toenemen.

De oorlog heeft een sektarische wending gekregen en speelt zich momenteel in alle delen van Syrië af. De christenen worden in deze anarchie als zwakke minderheid het zwaarst getroffen. Christenen waren voor de burgeroorlog 10% van de totale bevolking en dat is momenteel gedaald naar nog maar 6,8%. Vaak worden zij gedwongen een kant te kiezen die in alle gevallen verkeerd opgevat wordt. De christenen zijn niet sterk genoeg om zelf een positie af te dwingen en zijn daarbij aan hun lot overgelaten.

Een politieke oplossing voor het conflict in Syrië is de enige manier om de vluchtelingenstroom te stoppen. Echter ondanks inspanningen voor de conferentie Geneve II lijkt deze nog ver weg. Tot die tijd rest ons vanuit humanitair oogpunt om noodhulp te bieden aan Syriërs in Syrië en een constructie te bedenken dat vluchtelingen die zich buiten Syrië bevinden en niet in de reguliere vluchtelingenkampen van de UNHCR zitten ook humanitaire hulp ontvangen.

We hopen dat we door andere landen worden opgevangen. Persoonlijk, als ik via een mensen smokkelaar zou willen gaan, dan moet ik dertien duizend euro betalen per persoon, en dat heb ik niet.

3. Aanbevelingen

3.1 Stichting Help Christenen in Syrië vraagt de media, politici, Ngo's meer aandacht te schenken aan de positie van christenen zowel in Syrië als in de landen eromheen.

3.2 Stichting Help Christenen in Syrië vraagt om een omslag in de benadering van het conflict in Syrië. De positie van christenen moet als zodanig in de analyse worden benoemd en het beleid moet daarop toegespitst worden. Omdat met de dag de positie van christenen in Syrië verslechtert, moet daar gericht beleid op worden gevoerd.

3.3 De beschikbare humanitaire hulp bereikt op dit moment niet alle Syrische vluchtelingen. Christelijke Syrische vluchtelingen hebben nauwelijks humanitaire hulp gekregen. Uit angst melden zij zich niet in de vluchtelingenkampen waar hulp wordt geboden. Wij roepen alle instanties op om samen met ons naar mogelijkheden te zoeken om de christelijke Syrische vluchtelingen te bereiken en hulp te bieden. Stichting Help Christenen in Syrië heeft haar infrastructuur om deze vluchtelingen te bereiken.